

over for denne Stand. Vi vide jo alle — og jeg maa have Lov til at sige det her i Rigsdagen —, at ganske vist er Sagførernes store Flertal, i alt Fald Flertal, hæderlige Mænd, som holde sig paa de gamle Veje. Men der er desværre et voksende Mindretal af de Herrer Sagførere, som i høj Grad ere Ætlinge af hin gamle Prokurator Falsmaal. Og jeg tror, at under saadanne Forhold maa den Sagfører, der skal vælges til et offentligt Hverv, være en Mand, som er hævet over enhver Dadel, en Mand, om hvem der ingen Tvivl er. Men hvis dette er rigtigt, tør jeg sige, at denne Udnævnelse har virket noget som et Slag i Ansigtet paa den Del af Borgerstanden, som er bleven nervøs, f. Eks. paa Grund af enkelte Sagføreres lange Bobehandlinger, paa Grund af deres høje Salærer, og sidst, men ikke mindst paa Grund af den ulykkelige Virkning, som de have haft paa Byggeforholdene her i København. Vi have jo netop i den sidste Tid haft saadanne Sager som f. Eks. Sagerne mod P. A. Petersen og mod William Jørgensen, og det forekommer mig, at netop paa en Tid, da Kriminalretten . . .

Formanden: Det ærede Medlem har ikke Lov til at angribe Personer, som ikke kunne værne om deres Ret her i Tinget.

Birk: Jeg skal da ikke nævne Navne. Jeg vilde kun referere til en Dom, som er falden, og Omtalen af en Dom, men jeg vilde ikke overskride Forretningsordenens Regler. Jeg vil sige, at under saadanne Forhold, hvor Kriminalretten stadig er meget søgt med den Slags Sager, gælder det at være nogenlunde forsigtig. Og jeg skal i denne Sammenhæng tillade mig at gøre en Henstilling til den højtærede Justitsminister og maaske til mange ærede Medlemmer i dette høje Ting, omdet ikke var paa Tide, at vi begyndte at overveje, om ikke vor Sagførerstand trænger til en vis Kontrol, og om ikke eventuelt en ny Sagførerlov kunde blive nødvendig. Det er nemlig saaledes, at vore Sagførere i høj Grad ere Tillidsmænd, og derfor bliver en urigtig Handling af dem mere moralsk uforsvarlig end af andre. Under saadanne Forhold vil jeg maaske kunne finde Støtte ikke blot hos den højtærede Justitsminister, der jo som Retfærdighedens Repræsentant sikkert vil vide at gribe ind paa dette Omraade, men ogsaa hos den højtærede Trafikminister, om hvem der baade fra

Højremænds og Venstremænds Side er blevet sagt mange onde Ting, men hvis Integritet selv hans værste Modstandere ikke ville betvivle. Som sagt, under disse Forhold vilde det vistnok være underst heldigt, om vi begyndte at overveje — og det er et Ønske hos den store Befolkning —, om ikke det var muligt at komme til at optage en Forhandling om en ny Sagførerlov. Og jeg skal i denne Sammenhæng gøre opmærksom paa, at der i Haandværkerkredse er et almindeligt Ønske om at faa en Lov, der sikrer Haandværkernes Panteret. Der er i Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk en stærk Stemning for at faa udarbejdet en saadan Lov. Og det er mit Haab, at den højtærede Justitsminister vil give et baade praktisk og teoretisk Bidrag til denne Sags Ordning, saa at, naar Fællesrepræsentationen kommer med et saadant Forslag, der da vil blive en Mulighed for dets Virkeliggørelse.

Jeg maa maaske, med det samme jeg taler om Forretningsmoralens Grænser, gøre en Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister. Jeg synes, det kunde være ønskeligt, at vi snart fik den Bramsenske Aktieselskabslov lagt frem. Den har jo nu ligget, jeg ved ikke hvor mange Aar. Den trænger sikkert paa enkelte Punkter til Ændringer, den har blandt andet den Mangel, at den ikke en Gang definerer, hvad et Aktieselskab egentlig er, og en saadan Definition tror jeg dog i en væsentlig Grad er nødvendig. Om denne Sags Forhistorie skal jeg kun sige, hvad de Herrer maaske vide i Forvejen, at i 1895—99, da vi havde den store Gründerperiode, viste der sig Stemning for en saadan Lov. Da Gründerperioden var forbi og Tilbageslaget var kommet, og der kun dannedes meget faa Aktieselskaber, faldt Interessen bort. Men jeg tror, at netop naar Forholdene ere rolige, er det Tid at gennemføre en Aktielovgivning, for at vi kunne faa den færdig, før den næste voldsomme Gründerperiode kommer, saa at den til den Tid kan være rede til at bruges. Vi savne tillige en Lov angaaende Regulering af Andelselskaber, for ogsaa paa dette Omraade tiltrænges der Kontrol. Enhver, der har haft med Andelselskaber at gøre, vil vide, at der paa dette Omraade er stor Mulighed for Besvigelser og for slet Styre. Meget ofte ville Besvigelserne ikke skyldes ond Tanke, men ligefrem være begrundede i slet Styre. Som sagt, ogsaa paa dette Omraade tror jeg, at en Lovgivning vil være nødvendig.